

Amerikan tovereiden lahja saapunut Karjalaan Neekeri-äidin valitus Työläisnainen herää!

Amerikan suomalaisten lahjalähetysten saapumisesta Karjalaan kirjottaa "Karjalan Kommuuni" huhtik. 4 p:n numerossa seuraavaa:

Maaliskuun 30 p:nä saapui Petroskoihin ensimmäinen 8 vaunulastillista käsittävä erä siitä Amerikan suomalaisten avustustalustuksesta, jota jo kauan on odotettu ja josta lehdesämmekin on ennen kerrottu. Tavaraita on yhteensä 18 vaunulastia ja on ne pari viikkoa sitten lähetetty Jamburgin asemalta. Huonon liikenteen vuoksi on osa vaunuja jäänyt vielä matkalle, mutta odotetaan niitä Petroskoihin miinä päivänä tanssa.

Saapunneiden rahtikirjojen mukaan sisältää Amerikan toverien lähetys eri tavaroita seuraavat määrät:

Nisu- ja ruisjauhoja, 594 säkkiä, noin 26,967 kiloa, maissiryynyjä 800 säkkiä, noin 51,201 kiloa, liisiä 114 tynnyriä ja laatikkoja, noin 32,638 kiloa, kaakaota 100 tynnyriä, noin 9,534 kiloa, kannutettua maitoa 300 laatikkoja, yhteensä 14,400 kannua, noin 7,627 kiloa, lääkeainelaatikoita 95 laatikkoja ja sidetarpeita, 1,900 kiloa, hedelmiä 14 laatikkoja, 190 kiloa, papuja 5 säkkiä, 217 kiloa, työkaluja n. m. 19 laatikkoja, 1,997 kiloa, kirjoja 9 laatikkoja, 998 kiloa. Yhteensä 2,377 tavarakoppia, joiden yhteinen paino on noin 162,820 kiloa.

Epätietoista on saapuvatko kaikki tavarat lopultakaan perille, sillä kerrotaan, että Pietarista olisi joitakin Petroskoihin tulevia vaunuja epähuomiossa lähetetty Volgan seudulle. Rautateillä vallitsevan rappiottilan vuoksi on tavarain tänne kuljettaminen aiheuttanut paljon hankaluuksia, jotka on voitu voittaa vain tavaroita saattamassa olleiden punakursillaisten pontevalla toiminnalla. Tänä saapunneiden 8 vaunun purkamisen aloitettiin t. k. 1 p:nä.

Ihon aiheet näinä raskaina aikoina ovat harvinaiset. Siksi p:nä on vaikea kuvata sitä kiitollisuuden tunnetta, jonka tunnemme sydämemme syvyydestä nousevan kaukana olevia Karjalan Kommuunin ystäviä kohtaan. Vilpittön kiitos vieril näinä päivinä Karjalasta Amerikan suomalaisille työläistovereille, jotka näin arvokkaalla tavalla ovat osoittaneet solidaarisuuttaan Suomen lahtarien raatelemaa, puutteiden ja tuskien ahdistamaa Karjalan raatajarahvasta kohtaan.

Myöhemmin ilmoitetaan:

Ennen saapunneiden 8 vaunun lisäksi on nyt Karjalaan saapunut 4 vaunua Amerikan suomalaisten lahjavaroita.

Petrosavodskiin on saapunut 4 vaunulastia amerikkalaisten toverien lähettämää tavaroita. Vaunut olivat jääneet jonnekin matkalle väliin, joten ne eivät ehtineet yhdessä niiden 8 vaunun kanssa, jotka jo aikaisemmin saapuivat. Vielä pitäisi matkalla olla kuusi vaunua.

Sapunneiden lahjojen jako.

Karjalan Toimeenpaneva Komitea on päättänyt jättää Suunnittelukomitean tehtäväksi Amerikasta Karjalaan saapunneiden avustustavarain jakamisen. Myöskin Petroskoin suomenkielinen kollektiivi käsittelee joku aika sitten kokouksessaan tätä kysymystä. Useimmat puhujat olivat sitä mieltä, että tavarat on etupäässä jaettava puuttessa elävälle karjalaisrahvaalle erittäinkin niissä kunnissa, jotka lähimminkin ovat joutuneet kärsimään lahtarien rosvollisuudesta. Suunnittelukomitea ottanee jakelusuunnitelmaa laatittaessaan kollektiivissa esitetyt mielipiteet huomioon.

Siltä minkälaisilla tunteilla Karjalan raataajat ottivat vastaan nämä lähetykset, kertoo lähemmin "Karjalan Kommuuni" lehdessä huhtik. 4 p:nä.

Kun lahjoja tuova juna saapui Petroskoihin, Karjalan pääkaupunkiin, muodostui siitä oikea juhlahetki. "Harvoin on meillä nykyään liotusta ollut", sanotaan lehdessä "mutta nyt meillä oli."

Huhtikuu, alkavista kevät- ja kesäkuukausista ehkä vaikein, alkoi petroskolaisille onnellisessa merkeissä.

Ensimmäinen erä Amerikan suomalaisten toverien Karjalan raatajille keräämistä suuremmoisesta avustustalustuksesta saapui vihdoin kaupunkimme, saapui kevään ensimmäisenä pääskysenä, kourautuntavana todistuksena siitä, että Karjalan Kommuunin aate ei suinkaan ole tyhjää ilmaa, pelkkää propakandaa, sanomalehtikirjotuksia, vaan että sillä kaukana vetten takanakin on todellisia ystäviä, jotka nyt sanomukaisesti ovat "antaneet leipänsä kulkea veden ylitse."

Petroskoin aseman tavarapihalla kiehuu tämän huhtikuun 1 ja 2 päivinä utterra työ, jonka vertaista sielä lienee harvoin nähty. Joukko Petroskoin suomenkielisen puoluekollektiivin jäseniä siellä luuantajia pyhätöikseen purki Amerikasta saapunneita lahjavaroita.

Kahdeksan vaunulastia oli tätä kallisarvoista tavaraa saapunut maaliskuun 30 p:nä. Uuden talouspolitiikan vallitessa ei vaunuja joudeta kauan seisottaa purkamattomina, sitäpaitsi vallitsee paraikaa uhkaava kelirikko, mikä sekä puolestaan kiirehti tavarain purkamista.

Kun oli selviydytty kaikista, rautatieviranomaisten asettamista, usein saboteerukselta näyttävistä alkuvaikeuksista, ruvettiin lauantai-iltapäivällä kiivaasti tyhjentämään vaunuja. Pian oli paljaan taivaan alla rakentunut alkamoinen röykkiö mitä erilaisinta tavaraa. Siinä kokonainen vuori — 800 säkkiä maissiryynyjä, puurojauhoja, — siinä valtaisia siianlaskitynnöireitä, suuria tynnyreitä kaakaota, lääkeainelaatikoita, mitä erilaisemman näköisiä kirsuja, kolleja — vaatevarjoita.

Purettaessa särkyi orjasta kaakotynnyristä pohja, jonka aukosta lihellölevien sieramin tunkeutui ruskean kaakaojauhon miellyttävä tuoksu keväisessä iltailmassa.

Mutta suurempi työ oli vielä jäljellä. Oli siirrettävä tavarat parin virstan päässä olevaan varastohuoneeseen, jollaiseena toimi — kauntona todistuksena siitä, että me sitenkin ollaan uuden ajan lapsia — eutinen viinatehdas.

Tuollaisen tavaramäärän siirtäminen on varsin helppoa siellä suuressa maailmassa, missä on käytettävänä nykyaikaisen teknikan viimeiset mukavuudet, hyvät kuorma-autot ja joka tapauksessa hyvinruokittu, lihavalauteiset hevoset. Meillä Karjalan pääkaupungissa, se sitävastoin vielä tällä kerralla, niin valittavaa kuin se onkin, on urakka, jonka vaikeuden vain täällä mukana puuhailut ymmärtää.

Meillä on hevosia vähän ja nekin lahjoja ja heikkoja, meillä ei ole enoatakaan autoa, joka ei aina muutamia kertoja lakkoilisi lyhyelläkin taipaleella. Mutta kun kovasti ja intipäisesti yritetään puskea jääsentään aina toiminnasta tulokseksi jonkunlaisia jälkiä.

Seuratkaamme siis mitenkä tavarat huhtikuun ensimmäisenä sunnuntaina aikaisin aamulla lähtivät kulkemaan kohti varastohuonetta. Yöllä — jonka kuluessa punakursilla semme olivat pitäneet tavararöykkiöistä tarkkaa silmää, oli vähän jäätänyt, joten kadut, joiden yllipänä kerroksena tällä hetkellä oli väheväntä lantaa, sentään pysyivät kovina jähöit ovat suomalaisten pienviljelijöiden kasvattamia, suomalaisten o-

Kirvin, Texas, 6 p. toukokuun, 1922. — Viisisataa henkeä käsittävä ihmislauma poltti roviolla kolme neekeriä kuoliaaksi noin kello viiden tienoisena tänä aamuna.

Olen neekeri-nainen.

Suonissani virtaa äitini kapinallinen veri — äidin, joka eritisaikoina löi sotarumpua Amerikan kuumen auringon alla.

Ruumiini on raadannan runtelema, käteni pöhöttäneet ja sormeni koukkuiset ijankaikkisesta pyykinpesusta.

Mieheni on vahva kuin jättiläinen ja lempeä kuin kyyhky-nen.

Olen tuntenut jumalan-äidin tuskat. Eräänä katkerana, synkkänä, sysimustana yönä riivistivät aavemaiset yöratsastajat poikani, esikoiseni, ja polttivat hänet roviolla.

Leppoinen kesä-ilma on täynnä kukkien sulotuksua, mutta se ei minua ilahduta. Sieramissani asuu unohtumaton palava ihmisläin käry.

Tyttäreni on sivistymätön ja tietämätön koska hän ei ole saanut käydä koulua. Mutta hän on komea neekeri-tyttö — ja sen vuoksi jokaisen miehen laillinen uhri. Ja pelko puistattelee minua, kun katselen häntä silmiin ja koetan tutkia niissä piileviä salaisuuksia.

Nämä seikat ovat tehneet sydämeni murheen työmäksi haavaksi — tuskaiseksi, uuvuttavaksi.

Jumalani. Jos kuolema tuo rauhaa ja unohdusta, niin toivon kuolemaa.

Sillä — kauheampaa ei voi olla kuin elämä.

Kahdeksan aikaan sunnuntai-aamuna alkoivat työt. Aseman tavarapihalle oli kokoontunut suomenkielisen kollektiivimme jäseniä, miehiä ja naisia. Hevosia oli saatu "mobili-soituksi." Olipa pieni kuorma-autoakin, joka kumminkin vaati paljon kärsivällisyyttä kuljetajiltaan. Väleen täytyivät kuormat ja hevoskaraavaani, käsittäen milloin 3, milloin 4 tai 5 hevosta lähti hitaasti kulkemaan kohti — viinatehdasta. Monipäiväiseksi olisi kumminkin tavarankuljetus lahjojen karjalaisten hevoskantturoiden varassa venynyt, mutta Petroskoin varusväen tallimestari riensi hyvintaloutekseen avuksi. Tarjosi käytettäväksemme 4 paria oikeita vetohevosia ja kaksi kameelaa, jotka meidän oloissa oudot vetoeläimet ovat joukko-osastojen mukana kulkeutuneet tänne laajan Neuvosto-Venäjäme kaukaisista kolkista.

Ja niin kävi työ koko kevään pyhäpäivän. Tasan kaksitoista tuntia nurastettiin, kunnes viimeinenkin tavarakäärö oli asemalta siirtynyt viinatehtaan avariin makasiinisiin. Repeytyi siinä silloin tällöin säkki, mutta nokkelat naiskädet pian harsivat repeytyä umpeen ja kaikki tavarat saatiin ehyinä perille.

Eräs amerikkalainen toveri meille varastossa selitteli tavarain esihistoriaa. Mahtavat ja mitä erinäköisimmät vaatevaralaatit periytyivät eri taholta Amerikkaa. Siellä oli kolleja kaukaa Tyynenmeren rannalta San Franciscosta, Superiorista, New Yorkista suomalaisten työläisten, heidän järjestöjensä ja osuuskappojensa lähettämää. Tuossa maassa New Yorkin saksalaisten siirtolaisten keräämä vaatekollit. Ruusijauhut ovat suomalaisten pienviljelijöiden kasvattamia, suomalaisten o-

Työläisnainen, ällös nuku enää, työhön nouse lastesi puolesta. Näe päivän nousu, aamurusko suuri, jo hetki koittaa, kun pääset huolesta, tuskasta siitä kuin kärsit vuosisadat, alennuksen, pilkan, kaiken tuon. — Niin nyt, vihdoin työläisnainen, mies, yhdessä poistavat kurjuuden ja tuskan vuon.

Näe päivän nousu, ällä horroksissa ja hämäämättä katsele, kun orjat nousee, tieltä esteet poistaa.

Sä myöskin nouse, rohkaistu, taistele!

Ota osuutesi, vaikka makasais kaikkien hinnan — ei kärsimättä oikeutta saa! Sittenkin käy kanssa miehen, rinnan, sinne missä punalippu kutsuu, huluu!

Käyös sinne, kutsu myös lapsosesi, rinnallesi ota samaan taisteluun! Mukaan heidät ota, kerro aattehesi kuinka kärsimyksestään jo orjat vapautuu.

Taistelun kautta — vihdoin voitto meillä

on omanamme kaikki, koko maa — Silloin mies ja nainen yhtäläillä lapsinensa kaiken, kaiken nautinnokseen saa. H—i.

NAIRN CENTRE ONT. CAN.

Tännekin on perustettu osasto, jossa on 12 jäsentä.

Kokoukset on pidetty kolme. Ensimmäinen oli John Virran farmilla 12 päivänä helmikuuta, toinen pidettiin John Leppäsen farmilla 12 päivänä maaliskuuta ja kolmas pidettiin Otto Salon farmilla 23 päivänä huhtikuuta.

Kokoukset päätettiin pitää kerran kuussa ja useammin jos tarvitsee.

Tällä juhlistettiin Vappua ensimmäinen päivä toukokuuta John Virran farmilla. Mitään suurempaa ei voitu laittaa juhla varten kun ei o'le haalia. Syötiin ja juotiin ja pidettiin muuta hauskaa. Henkistä ohjelmaa oli myös. Seuraavat lausuvat runon: Otto Salo, John Leppänen, Maria Leppänen, Maria Johnson, Waldemar Johnson ja Eino Junkala. Seuraavat lauloivat: Lydyi Salo, John Siltä ja Siiri Virta. Kaksi laulua laulettiin yhdessä. Kertomuksen luki August Junkala. Avauspuheen piti Otto Salo. John Virta piti puheen myös.

Kesäjuhlat tullaan viettämään heinäkuun puolivälissä toveri Knut Harjun farmilla: Muistakaa ympäristön suomalaiset saapua Wabigizig osaston ensimmäisiin kesäjuhliin. Kukka Virta.

suuskuntien mylyissä jauhettuja.

Mikä merkittävyyden kudos? Karjalan Kommuunin avaran talonpoikain ja työläisten Venäjän luotekulmalla, jossa tietämätön karjalainen raatajarahvas kärsien, lahtarien iskuist verta tiikuen panee uuden yhteiskunnan perusteita, raataja heilomeljet kaukana lännessä josta saakka he, todellista heimorakkautta, raatajan rakkautta raatajaan, tunti-eritävät karjalaisten veljensä avuksi, joukko suomalaisia, porvarillista läänmaata vailla olevia punnikkeja, palkatta purkamassa tavaroita otsansa lieessä ja joukko puna-armeljalaisia jostakin Etelä-Siperian aroilta tai Kaukasiasta härkineen, kameleineen kuljettamassa niitä tavaroita. Voidaan nähdä havainnollisempaa kuvaa työväen internationalista?

Se on kuva työväenluokan yhteisistä kärsimyksistä, yhteisistä illoista, yhteisestä taistelusta kapitalismia vastaan ja vahva enne ja tunnusmerkki siitä, mikä tuleva on — työväenluokan vallasta.